

Hoofdstuk 85

Asmahaëls woorden over de wet

1. Toen Seth die woorden had gehoord, zag hij meteen de bekrompen dwaasheid van zijn handelen volkomen in, werd weer een vrij mens en loofde en prees Mij uitbundig in zijn weer levende hart en verheugde zich zeer over de woorden van Asmahaël, die nu op verzoek van Henoch dadelijk begon te spreken en wel over het stilzwijgen van de kinderen van de avond. Wat hij zei, sprak hij uit Mij door de geest van Abel in bondige en vloeiende woorden, als een beekje dat rustig over kleine kiezelsteentjes en zandbankjes voort ruist en verder borrelt om zich dan lachend uit te laten stromen in de rivier, die haar lieveling met open armen opneemt om het dan op haar brede schouders naar de zee van rust verder te dragen.
2. Dat was de zo zeer beroemd geworden rede van Asmahaël en deze luidde als volgt:
3. "O vaders der vaders der aarde! Wenend beschouwt mijn oog de smachtende schare heerlijke kinderen van de vaders der aarde; ze liggen zo zwijgend en zo dood als stenen op de bodem van zeeën en andere grote wateren.
4. Geboden, - O harde en loodzware geboden! O mensen, jullie harde en liefdeloze mensen, waarheen zullen jullie je broeders leiden door al die nutteloze geboden,
5. waarvan elk gebod onontkoombaar een eindeloze menigte van geheel nieuwe geboden tot zich moet trekken en hen maken tot wat er van de onschuldige kinderen werd!
6. O vraag het jezelf af, vaders der vaders der aarde, hoeveel geboden heeft de eeuwige, meest barmhartige Heer in Zijn wijsheid jullie allen te houden gegeven!
7. Ik weet het en moet het je zeggen: geen enkele - dan slechts de eeuwige vrijheid te kennen in al de eindeloze liefde van de eeuwige, heilige Vader!
8. Zijn wij dan geschapen om loodzware lasten van al die geboden te dragen?! Is God dan een zwak geworden God, dat Hij de mensen geboden moet geven om hen met harde teugel in het gareel te houden?!
9. O vaders, hoe dwaas zou het zijn zoiets van een almachtige, eeuwige, eindeloze, heilige God te denken, wiens lichtste ademtocht al die talloze werelden en eindeloze scharen geesten teloor kan laten gaan!
10. Een zo eindeloos machtige God zou de mensen moeten bedwingen met niet te dragen lasten van dode geboden, met keiharde regels, die tenslotte zelfs Hij met al Zijn kracht niet in staat is te verzachten en dat ook nooit zou mogen doen; want als Hij een van deze geestelijke kooien van het leven zou losmaken, zou Hij dan niet moeten vrezen, aan het eind door Zijn schepselen gevangen genomen te worden om dan Zelf mee te maken wat het is een slaaf te zijn van die schepselen, die met z'n allen ten opzichte van Hem nog geen zonnestofje uitmaken!
11. O vaders der vaders der aarde, je kunt je niets dwazers voorstellen! De Vader, de eeuwige, heilige Vader vol liefde, de machtige, vrije, oneindige God zou wezens scheppen om hen daarna op de meest wrede wijze onder de harde druk van de als werelden zo zware geboden te doden?!
12. O waarlijk, het zou voor mij veel gemakkelijker te begrijpen zijn dat ik en mijn wrede drager één enkel wezen vol nacht en vol licht in het midden van de aarde zouden zijn, dan dat onze God, onze

machtige, eeuwige, vrije en heilige God ook maar één wezen zou kunnen laten ontstaan om het door geboden te onderdrukken en te dwingen zich vrij te bewegen, wat toch een nog grotere onmogelijkheid zou zijn dan wanneer de meest vrije, heilige Vader en Schepper Zichzelf door ijzere ketenen gebonden tot een slaaf der slaven in de diepte van Lamech zou maken!

13. O vaders der vaders der aarde, hoe is het dan mogelijk, dat jullie, als enige kinderen van de eeuwige, heilige Vader, die vol liefde is, van Zijn wijste, heerlijkste, meest vrije ordening niets afweten? Jullie prediken tegen elkaar over de liefde tot de Vader - en kennen van dit eeuwige, heilige grondelement, wat ik nu duidelijk inzie, niets anders en niet meer dan dat je het met lege schallende woorden meent te kunnen noemen!

14. O luister, de liefde, de machtige, heilige liefde van de eeuwige Vader is immers niets anders dan de eeuwige, meest vrije ordening in God! Volgens deze eeuwige, heilige ordening en hiermee in volkomen overeenstemming zijn immers uit Hem alle eindeloze scharen geesten, de werelden en jullie, Zijn enige kinderen, even vrij als Hijzelf voortgekomen.

15. Maar om je te leren, dat je je, zoals Hij, volledig vrij zult voelen, gaf Hij als Vader uit het diepste van Zijn liefde aan jullie kinderen - ik zou het nooit een gebod willen noemen slechts een zeer wijze, welwillende raad, je aan niets te verbinden en niets aan te raken, dat belemmerend voor je vrijheid zou kunnen worden; maar jullie, in het volste bewustzijn van goddelijke vrijheid en volheid van kracht, wilden geen acht slaan op de raad van je liefhebbende Vader en grepen naar alles wat je nog zeer onbestendige vrijheid en leven wel moest belemmeren. Die daad was in strijd met de eeuwige ordening van de liefde; nu moest de heilige Vader de eindeloze schepping omvormen om je opnieuw in de vrijheid van het leven te stellen.

16. Nu zijn jullie in deze zo liefderijke positie als kinderen van de heilige Vaders geplaatst, jullie zijn vrij en vol leven en genade van boven; hoe kunnen jullie dan zo verblind zijn de kinderen van diezelfde heilige Vader zonder enige reden naar de verschillende oorden te verbannen onder de dwang van een duister gebod, dat hen niet tot leven brengt noch vreugde geeft, maar hen naar lichaam en geest doodt?!

17. Maak daarom de verroeste banden van de dode wet los van hun gemartelde voeten en laat hen de aarde opbouwen zoals het hen bevalt alleen de duistere diepten zullen zij mijden - dan zullen zij leven, God loven en prijzen en beminnen en je respecteren als redelijke vaders en machtige kinderen van de Heer, luister amen, luister amen, luister amen!"